

WSOY

LOTTIE

BROOKSIN

PÄIVÄKIRJA

LEVOTON

LEIRIKOULU

KÄTIE

KIRBY

LOTTIE
BROOKSIN
PÄIVÄKIRJA

LEVOTON
LEIRIKOULU

KÄTIE **KIRBY**

SUOMENTANUT AILA HERRONEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

ENSIMMÄINEN PAINOS

ENGLANNINKIELINEN ALKUTEOS

LOTTIE BROOKS'S TOTALLY DISASTROUS SCHOOL-TRIP

TEXT AND ILLUSTRATIONS COPYRIGHT © KATIE KIRBY, 2023

COPYRIGHT © 2023 I'M DOING FINE LTD

SUOMENKIELINEN LAITOS © AILA HERRONEN JA WSOY 2026

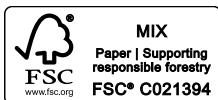
WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ

LÖNNROTINKATU 18 A, 00120 HELSINKI

ISBN 978-951-0-52930-0

PAINETTU EU:ssa

TUOTETURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT TIEDUSTELUT: TUOTEVASTUU@WSOY.FI

*Kaikille ihanille lapsille ja opettajille, joiden
kanssa minulla oli ilo olla Windmill Hillin
leirikeskuksessa vuonna 2022 - kiitos
inspiraatiosta mutta ei niinkään unenpuutteesta!*

*Haluan erityisesti mainita Ellan ja
Mian, jotka ovat mankuneet pitkään, että
omistaisin heille kirjan: lopultakin teidän
sinnikkyyttenne palkitaan. 😊*

KESKIVIikko 24. ELOKUUTA

Taisin vähätellä viimeksi, kun sanoin, että naama paloi vähän.

Näytän ihan tomaatilta/ravulta/mansikalta/ pellen nenältä / äkäiseltä finniltä / TOSI TOSI punaiselta. Se on auringon vika! Olen supervihainen sille!

Äiti hokee koko ajan: "Minähän sanoin..." ja isä ja Toby vitsailevat.

TOBY: Mitä yhteistä on Lottiella ja paloautolla?

ISÄ: Kumpikin on punainen!

KUMPIKIN: HAH HAH HAH HAH!

TOOOSI vitsikästä. URGH.

Levitin joka paikkaan after sunia. Se viilensi kivasti, muttei auta punaisuuteen. Täytyy siis piileskellä kotona, kunnes iho palautuu epäpaloautonpunaiseksi.

OOO, hetkinen. Puhelin piippasi.

Amber loi ryhmän
Kasin kuningattaret

Amber lisäsi sinut

AMBER: IIIIIIIIK! Tervetuloa meidän uuteen
WhatsAppiin! Tajusin just että koulu alkaa
KAHDEN viikon päästä! Jengi on taas koossa ja
pidetään ihan superhauskaa! Onko ideoita?!?

POPPY: JEE! JOO! Mennäänkö
ostamaan uudet penaalit?

AMBER: Öö... ei

MOLLY: Tulkaa meille lakkaamaan
varpaankynnet. Mulla on tosi söpö
pastellinvihreä lakka ja haluan
kokeilla sitä

AMBER: Joo ei

JESS: Mennään kirjastoon lainaamaan kaikki
kirjat jotka luetaan kasilla äikässä 🤓

AMBER: HALOO! Yrittäkää nyt edes!
Antakaa palaa!

MINÄ: Mä paloin jo! Mun naama on
ihan punainen ja mä näytän ihan
ravulta 🦋

AMBER: Älä liioittele! Ei se
varmaan ole noin paha

MINÄ: En mä liioittele! Mulla on
naamapalo!

JESS: Siis jos sun naama
palaisi oikeasti niin tuskin
sä olisit WhatsAppissa

MINÄ: Paitsi ehkä jos on ihan
pikkuinen naamapalo?!?

JESS: Onko ihan pikkuinen
naamapalo oikea sairaus?

MINÄ: Luultavasti!

AMBER: Jos te olette höpisseet tarpeeksi niin
voidaanko palata itse asiaan eli HAUSKAN
PITÄMISEEN?!

MINÄ: Ei tämän näköisenä voi
pitää hauskaa...

POPPY: OMG. Onko susta tullut paloauto?!?

MINÄ: EI! Mä tarkoitin että mun iho on punainen kuin paloauto

JESS: Iik! Kuulostaa kamalalta...

MINÄ: Niinhän mä sanoin!

JESS: Harmi ettet sä ole oikeasti paloauto koska muuten sä voisit sammuttaa sun ihan pienen naamapalon!

MINÄ: Totta 🙄

AMBER: Jep. Ikävä tietty toi naamapalo mutta lopetetaan jo viimein tää pälätys. Tää on niille, jotka ei näytä paloautoilta: nähdään huomenna Starbucksissa klo 11 ja keksitään ideoita

JESS: Jee! Mä tarjoan Frappuccinot!

MOLLY: Jippii!

POPPY: Olispa jo huomina xx

MINÄ: No pitääkää hauskaa...

JESS: Se oli oikeasti vitsi. Ei mulla ole
varaa ostaa kaikille Frappuccinoa (harmi)...

VAU. Ihan uskomatonta, että kaikki aikovat mennä pitämään hauskaa ilman minua. Luulisi, että ystäviltä voisi odottaa edes hitusen myötätuntoa. Täytyy vaan pitää sormet ja varpaat ristissä, että tämä pieni naamapalo on paljon parempi huomenna.

TORSTAI 25. ELOKUUTA

Klo 11.09

Heräsin ja katsoin peiliin. Odotin ihmeparantumista, mutta naama on vieläkin aika paloautomainen, joten minun täytyy jäädä kotiin, kun kaikki kaverit menevät juomaan Frappuccinoja.

MIKSI ELÄMÄ ON NIIN EPÄREILUA?!?!?!?

Klo 18.34

Lisää huonoja uutisia: äiti kertoi äsken, että he menevät huomenillalla ulos isän kanssa. Eli meidän perheen ilonpilaajillakin on vilkkaampi sosiaalinen elämä kuin minulla!!

Eikä siinä vielä kaikki. Vaikka minä olen *melkein* kolmetoista, meille tulee silti LAPSENVAHTI!

Yritin selittää äidille, että osaan kyllä hoitaa Bellaa ja Tobya itsekin, mutta äiti muistutti, miten kävi, kun hän oli kylvyssä ja minun piti vahtia heitä. Äitiä odotti kylvyn jälkeen tällainen näky:

Minä sanoin: "Onko siitä pakko aina muistuttaa?! Niin kävi **YHDEN AINOAN KERRAN!**"

"Ai. Entä silloin, kun minä pyysin sinua viihdyttämään Tobya, kun soitin tärkeän puhelun, ja Toby tilasi MINUN luottokortillani 150 punnalla pizzaa Domino's Pizzasta?"

"Okei, okei... kaksi kertaa... Mutta –"

”Entä silloin kun –”

”Okei, okei. Perille meni.”

”Hyvä. Se on siis sovittu. Jean tulee puoli kahdeksalta.”

”OMG. Ei Jean Julmuripuimuri!”

”Tuo on tosi epäkohteliasta. Jean ei ole julma eikä varsinkaan mikään julmuripuimuri, mikä se sitten liekään. Ei ihmisille saa antaa haukkumanimiä.”

”Miten niin?! Minulle annetaan haukkumanimiä
KOKO AJAN!”

”LOTTIE!”

PÄIVÄN MIETELAUSE:

Äiti ei välttämättä ole samaa mieltä, mutta oli ihan HUIPPUA, kun Toby tilasi pizzaa 150 punnalla. Me syötiin joka ilta pizzaa koko viikon ja säästytettiin äidin oksettavalta lihaperunasoselaatikolta. Isäkin oli salaa tyytyväinen.

PERJANTAI 26. ELOKUUTA

Klo 13.35

Voi minua raukkaa. Minun elämässäni on niin paljon
vääryyttä...

- ① Näytän edelleenkin paloautolta ja kaiken
huipuksi iho kuoriutuu nenästä ja otsasta,
niin että näytän paloautolta, jolla on hilsettä.
- ② Minulla on maailman ärsyttävin isä ja veli,
jotka eivät todellakaan ole hauskoja...

TOBY: Mikä on punainen ja rapisee metsässä?

ISÄ: Lottie, jonka naamasta karisee iho!

- ③ Olen jumissa sisällä, kun minun ystäväni
menevät ostoksille ilman minua (tylyä).

④. Jean Julmuripuimuri tulee meille lapsenvahdiksi. (Ihan sama, mitä ÄITI sanoo. Jean on julma! Viimeksi hän takavarikoi minun puhelimeni ja yritti opettaa minua kutomaan!)

⑤. Äiti ja isä lepertelevät toisilleen ja hokevat, miten hauskaa on päästä treffeille. Minusta vanhempien ei pitäisi saada mennä minnekään ilman lapsiaan. Ei ole ok jättää lapsia jonkun toisen vahdittavaksi vain siksi, ettei itseään huvita hoitaa heitä – eikä varsinkaan Julmuripuimurin vahdittavaksi!

Klo 18.06

Kirjoitan tätä äidin ja isän huoneessa, kun he valmistautuvat lähtemään ulos. Näytän niin surkeaa naamaa kuin osaan, mutta he eivät ole edes tarjoutuneet perumaan treffejään!

Klo 18.14

Äiti ja isä ovat ihan innoissaan ja lepertelevät taas toisilleen.

Ihan **MEGANOLOA**. Kuuntelen paljon mieluummin, kun he riitelevät siitä, miten astiat kuuluu laittaa tiskikoneeseen.

Klo 18.22

He pistivät musiikkia soimaan ja alkoivat tanssia! **URGH!**

Klo 18.34

OMG, äiti ja isä pussasivat juuri!

Minun täytyi ruveta kakomaan kovaan ääneen, että he lopettaisivat. Muuten olisi voinut tapahtua vaikka mitä.

Minä muutan pois kotoa, jos äiti tulee taas raskaaksi!

Klo 19.47

Julmuripuimuri tuli. Hän sammutti telkkarin, koska se ei kuulemma ole hyväksi silmille, ja pakottaa minut ja Tobyn pelaamaan lautapeliä. Jos minä edes vilkaisen puhelinta, Julmuripuimuri sanoo jotain tyyliin: "Kun minä olin pieni, perheenjäsenet juttelivat keskenään." Hän on myös pakottanut minut keittämään itselleen viisi miljoonaa kuppia teetä, kun hän istuu sohvalla jalat ylhäällä ja valittelee vaivaisenluitaan.

Klo 19.59

ÄLLÖÄ! Julmuripuimuri pyysi minua hieromaan vaivaisenluitaan! Sanoin etten voi, koska minulla on jalkafobia, mutta hän sanoi, että fobioista pääsee eroon altistamalla itsensä peloilleen. Sitten hän survoi jalan naamalleni niin että yksi varvas meni melkein sieraimeen. Ja mikä lemu! Juuston ja laventelin yhdistelmä! Minulle tuli oikeasti paha olo ja minun piti mennä vessaan.

Klo 20.11

Olen vessassa paossa vaivaisenluita. Täällä on tosi tylsää. Ehkä Julmuripuimuri nukahtaa pian ja minä voin omia telkkarin ja saada puhelimeni takaisin. Pidän peukkuu.

Klo 20.14

OMG, Jean koputti oveen ja sanoi, että minun ja Tobyn on aika mennä nukkumaan. Siis samaan aikaan! Ilmoitin, että Toby on neljä vuotta minua nuorempi ja minä saan yleensä valvoa kymmeneen viikonloppuisin, mutta Julmuripuimuri ei uskonut. Hän sanoi, että jos laskettelen luikuria, minulle kasvaa yhtä pitkä nenä kuin Pinokkiolle. Kaiken huipuksi minun piti jättää puhelin alakertaan. Mitä ihmettä minä nyt teen?!

No, ainakaan minun ei tarvinnut hieroa niitä vaivaisenluita...

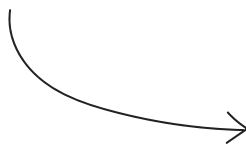
Klo 21.35

Vau, kuka olisi uskonut! Olen saanut vaikka mitä aikaan ilman puhelinta! Siivosin huoneeni, viilasin kynnet, tein kaksikymmentäseitsemän askelkyykkyä (vain oikealla jalalla, koska kyllästyin sen jälkeen) ja haaveilin, että olisin Taylor Swiftin taustatanssija (eppistä!). Ai niin, ja selvitin, miten vaivaisenluita voi ehkäistä. On ilmeisesti hyvä idea poimia pieniä esineitä varpailla. Hiivin salaa keittiöön, hain muropaketin ja levitin kaikki murot oman huoneeni lattialle. Ja arvaa mitä? Pystyn helposti poimimaan ne varpailla JA laittamaan ne suuhun! Ihan kuin joku velho!

Klo 22.14

Bella heräsi. Julmuripuimuri ei kuule, koska telkkari on niin kovalla (onko se muka hyväksi Jeanin silmille?) Hyvä lapsenvahti... **ELI EI!** Minun täytyi hakea Bella omaan huoneeseeni ja antaa hänelle lattialta muroja, että hän lakkaisi itkemästä. Bella pitää niistä näköjään paljon enemmän kuin purkkivauvanruoasta.

VOI MINUA RAUKKAA!

1. Näytän edelleen PALOAUTOLTA.
2. Olen jumissa sisällä, kun minun ystäväni menevät ostoksille ilman minua (TYLYÄ).
3. Äiti ja isä lepertelevät toisilleen ja hokevat, miten hauskaa on päästä treffeille. YÖK!

Loma ja KRP:t (kuumat ranskalaispojat) ovat menneen kesän iloja, ja Lottie siirtyy kasille vailla selviytymissuunnitelmaa. Valopilkuna loistaa LEIRIKOULU – viikko poissa nolon perheen luota, aah.

Mutta leiri osoittautuu katastrofiksi: toisen koulun tytöt ovat MEGAILKEITÄ, Jess viihtyy vain uuden luokkakaverin kanssa eikä Lottie oikein saa selvää tunteistaan Danielia kohtaan. Miten elämä voikin olla pelkkää DRAAMAA?!

Lottie Brooks'n päiväkirjoja
suomentaa AILA HERRONEN.

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-52930-0

